PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Prawna
Przewodniczący

Pan Jean-Marie Cavada
Przewodniczący
Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
BRUKSELA

Dotyczy: Podstawy prawnej projektu decyzji Rady w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską i Szwajcarią dotyczącego kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w Państwie Członkowskim lub w Szwajcarii (13049/2004 - COM(2004)0593 – 2004/0200(CNS) - C6-0240/2004)[1].

Szanowny Panie Przewodniczący,

Pismem z dnia 27 stycznia 2005 r., Pana poprzednik Jean-Luis Bourlanges zwrócił się do Komisji Prawnej, zgodnie z art. 35 ust. 2 Regulaminu, o weryfikację ważności oraz adekwatności podstawy prawnej projektu Komisji, o którym mowa. Projekt opiera się na art. 63 ust. 1 lit. a, w nawiązaniu do pierwszego zdania art. 300 ust. 2, akapit 1 oraz do art. 300 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu WE. W tego rodzaju przypadku wymagana jest zwykła konsultacja Parlamentu.

Komisja rozpatrzyła ww. pytanie na posiedzeniach w dniach 3 lutego i 31 marca 2005 r.

Porozumienie, o którym mowa, dotyczy kryteriów i mechanizmów umożliwiających określenie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w Państwie Członkowskim lub w Szwajcarii. Porozumienie ustanawia dla Szwajcarii obowiązek przyjęcia i stosowania przepisów dublińskich i Eurodac oraz powołuje komitet mieszany, w którego skład wchodzą przedstawiciele Stron (Wspólnota Europejska i Szwajcaria) upoważnieni do podejmowania decyzji w niektórych obszarach.

Nasuwa się pytanie, czy można uznać wspomniany komitet mieszany za komitet, który tworzy „specyficzne ramy instytucjonalne poprzez organizację procedur współpracy” w rozumieniu art. 300 ust. 3 drugi akapit Traktatu WE, co wymagałoby zgody Parlamentu Europejskiego.

[1] Dotychczas nie opublikowana w Dz.U.

Z orzecznictwa ustanowionego przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (TSWE) jasno wynika, że wybór podstawy prawnej nie jest pozostawiony uznaniu prawodawcy wspólnotowego, ale musi opierać się na obiektywnych kryteriach umożliwiających nadzór sądowy. Wśród tych kryteriów znajdują się w szczególności cel i treść aktu prawnego[1].

Biorąc pod uwagę przedmiot i treść projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia wspomnianego Porozumienia ze Szwajcarią, możemy uznać komitet mieszany za „specyficzną ramę instytucjonalną". W rzeczywistości istnienie takiego komitetu mieszanego pociąga za sobą stworzenie struktury organizacyjnej dysponującej władzą dyskrecjonalną, która jest wiążąca dla Stron Porozumienia, szczególnie w zakresie przywrócenia tego Porozumienia oraz rozstrzygania sporów.

W konsekwencji podstawa prawna projektu decyzji Rady, o której mowa jest niewłaściwa, ponieważ należałoby w niej wskazać art. 300 ust. 3 akapit drugi Traktatu WE, który przewiduje procedurę zgody, w miejsce art. 300 ust. 3 akapit 1 Traktatu WE przewidującego zwykłą procedurę wydania opinii.

Na posiedzeniu w dniu 31 marca 2005 r. , po rozpatrzeniu ww. kwestii i na wniosek sprawozdawcy ds. podstaw prawnych, Manuela Mediny Ortegi Komisja Prawna postanowiła jednogłośnie[2], zalecić wskazanie jako podstawy prawnej omawianego projektu decyzji Rady art. 300 ust. 3 akapit drugi Traktatu WE, nie zaś akapit pierwszy tego samego postanowienia.

W związku z powyższym Komisja Prawna uważa za słuszny wniosek Parlamentu o ponowne uzgodnienie z nim zawarcia wspomnianego Porozumienia.

Z wyrazami szacunku,

Giuseppe Gargani

[1] Patrz w szczególności: orzeczenie TSWE z dnia 23 lutego 1999 r. w sprawie C-42/97, Parlament/Rada Zb.Orz. 1999, str. I-896, pkt 36.

.[2] W chwili głosowania obecni byli Andrzej Jan Szejna (przewodniczący p.o.), Manuel Medina Ortega. (sprawozdawca komisji opiniodawczej i zastępca Nicola Zingaretti), Alexander Nuno Alvaro (zastępca Antonio Di Pietro), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (zastępca Antonio López-Istúriz White), Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas oraz Jaroslav Zvěřina.